

Promatrati srcem

Dragi prijatelji,

Priča se da je Ramdas Swami, Shivaji-jev guru, pripovijedao *Ramayanu* na tako divan način da je Hanuman i sam prisustvovao tome te slušao prerusen. U jednoj od tih sesija, Ramdas je opisao trenutak kada je Hanuman prvi put ugledao Situ nakon što je bila zarobljena te je nestala. Našao ju je kako sjedi u Ravaninom vrtu, okružena bijelim cvijećem.

Saslušavši priču, Hanuman se trgnuo iz svoje zaokupljenosti. Odbacivši masku, ustao je i rekao: "Gospodine, slušao sam s velikim zadovoljstvom vaše pripovijedanje, jer ni u čemu ne uživam više nego u slušanju priča o mome Gospodinu, ali žao mi je što vas moram obavijestiti da je jedan detalj /u vašem pričanju, P.P./ netočan. Cvijeće u Ravaninom vrtu nije bilo bijelo, kako ste opisali, već crveno. Znam to zasigurno, jer sam bio prisutan i video ga svojim očima."

Ljepota Ramdasova pripovijedanja bila je u tome što je bio obdaren božanskom vizijom. On nije samo prepričavao *Ramayanu*, kako mnogi ljudi čine; video je to osobno, kao Sanjaya u *Bhagavad Giti*, te opisao to što je video. S povjerenjem, kakvo prati takve sposobnosti

viđenja, Ramdas je objasnio Hanumanu da je sigurno pogrešno zapamlio ovaj detalj, jer je cvijeće bilo zasigurno bijelo.

“Onda prenesite ovu priču Gospodinu Rami”, izjavio je Hanuman te oni odoše.

Nakon što je saslušao njihova mišljenja, Gospodin Rama je rekao: „Žao mi je, ali ja ne mogu riješiti vaš spor jer tada nisam bio prisutan.”

Otišli su od Rame, a Hanuman je rekao: “Idemo do Majke Siti. Ona će moći potvrditi da je cvijeće bilo crveno.”

Objasnili su stvar Siti, a ona je rekla: “Ramdas govori istinu. Cvijeće je bilo sasvim bijelo. Nije uopće bilo crveno.”

“Kako je to moguće?” zapitao se Hanuman. “Vidio sam to vlastitim očima: cvijeće je bilo crveno.”

“Da, *vidio si ga kao crveno*”, objasnila je Sita, “ali u tom je trenutku tvoje viđenje bilo pomućeno bijesom, jer si upravo saznao da me Ravana zarobio. Zato si bijelo cvijeće video kao crveno.”

Hanuman je bio toliko ljut da mu je bijes promijenio viđenje te mu se bijelo cvijeće učinilo crvenim poput vatre. Na trenutak je ušao u stanje maye, iluzije, i tako doživio stvarno kao nestvarno i nestvarno kao stvarno. Zbog neispravnog razmišljanja, on je pogrešno shvatio.

Slično tome, zamislimo nekog uplašenog putnika koji hoda sam noću. On ugleda sićušnu svjetleću bubu, koja se kreće u mraku i misli da je riječ o duhu, onda ugleda uže i misli da je zmija. Jedan drugi čovjek razgovara sa svojim šefom kasno navečer telefonom, a žena mu zaključi da joj je nevjeran. U oba slučaja oni ne vide stvarne okolnosti, već ih vide kroz filter pogrešnog razmišljanja. Obje te situacije počnu s nepoznanicama: nepoznati izvor

*Razlog zbog kojeg nismo u stanju vidjeti stvarno
kao stvarno, uzrok pogrešnog razmišljanja i pogrešno
razumijevanje, unutarnji je teret koji nosimo – naše
samskare.*

svjetlosti, nepoznati identitet užeta, nepoznata osoba na telefonu. U svakom se trenutku suočavamo s nepoznatim, no ne smijemo zbog toga razviti iluziju.

Babuji Maharaj spoznao je *uzrok* te maye. Razlog zbog kojeg nismo u stanju vidjeti stvarno kao stvarno, uzrok pogrešnog razmišljanja i pogrešno razumijevanje, unutarnji je teret koji nosimo - naše samskare.

Samskare su dojmovi iskustava koja su emocionalno djelovala na nas, iskustava koja su se ugradila u našu svijest i ostala u podsvijesti. Ona podsvjesno djeluju na naše živote i uzrokuju da mi svoju sadašnju stvarnost promatramo kroz prizmu prošlih iskustava. Naše

*Ova pohranjena emocionalna
sjećanja uvjetuju sada naše
tumačenje događaja. To je kao da
svijet gledamo kroz leće u boji.*

stare emocije i misaoni obrasci nadograđuju se na sadašnju stvarnost, koja shodno tome postaje iskrivljena. Ova pohranjena emocionalna sjećanja uvjetuju sada naše tumačenje događaja. To je kao da svijet gledamo kroz leće u boji.

Sjećam se *Čarobnjaka iz Oz-a*, u kojem se vjerovalo da je sve u gradu Ozu smaragdno zelene boje - no bila je to samo iluzija. Oz je bio baš kao i svaki drugi grad. Održavala se međutim iluzija zelenila jer je svaki stanovnik dobio par naočala sa zelenim lećama, koje su trebali uvijek nositi. Obojene leće davale su stanovnicima lažni dojam da je grad obojen u zeleno.

Bila je to fikcija, ali i naša vizija stvarnoga života isto je tako iskrivljena. Pristranosti, koje imamo u našim životima, još su gore jer mi, za razliku od stanovnika Oz-a, čiji je vid promijenjen samo jednim parom naočala, imamo više filtera koji zamagljuju našu percepciju. Par naočala mogu se lako ukloniti, ali naši filteri leže tako duboko u nama da ih naša duša prenosi s našom svijesti iz jednog života u drugi. "Naočale" koje nosimo nisu jednobojne, već je više nijansi ugrađeno u njihove leće, čineći ih gotovo neprozirnima. Štoviše, ti filteri se jave nenajavljeni. Kada svjetlost stvarnosti ne može prodrijeti u našu svijest, mi živimo u tami, u svojevrsnom paklu.

Nepristrano gledanje vidi stvari onakvima kakve jesu, a da ništa ne dodaje i ne oduzima, bez osuđivanja ili emotivne interpretacije. Pravo gledanje se javlja kada nestanu svi filteri, a naše shastre shvate da je ta čista vizija darshan.

Samskare iskriviljavaju našu percepciju i navode nas da stvari prosuđujemo kao dobre ili loše. Jednu stvar procjenjujemo kao lijepu, a drugu kao ružnu; nešto kao sveto, a drugo kao svjetovno. Promakne nam međutim činjenica da je svetost posvuda i da je ljepota posvuda. Prosuđivanje je u očima promatrača. Time prikrivamo stvarnost. Nepristrano gledanje vidi stvari onakvima kakve jesu, a da ništa ne dodaje i ne oduzima, bez osuđivanja ili emotivne interpretacije. Pravo gledanje se javlja kada nestanu svi filteri, a naše *shastre* shvate da je ta čista vizija *darshan*.

Većina ljudi shvaća *darshan* u ograničenom smislu riječi, kao pogled na sveto biće. No mnogi su ljudi vidjeli Gospodina Krishnu za njegova života, a rijetki su ga vidjeli onakvim kakav on zaista jest. Tko ga je onda zaista video? To me podsjeća na Babujijevu tvrdnju: „Mnogi mi dolaze, no nitko me ne vidi istinski“.

Mnogi su ljudi mrzili Gospodina Krishnu. Samo rijetki su ga voljeli. Duryodhana ga je ponizio, nazvavši ga običnim mađioničarom. Arjuna mu se divio, ali je gledao na njega ograničeno, kao na prijatelja. Čak ga ni Radha, uprkos svojoj neizmjernoj ljubavi i obožavanju Krishne, nije doživljavala u svoj njegovoj veličini kao Gospodara Svemira. Tkogod ga je video imao je neku drugu perspektivu gledanja. Nitko nije video punu istinu.

To je zato što je svaka osoba jedinstvena. Od milijardi ljudi na ovome svijetu, zamislite koliko utisaka mi zajednički nosimo, koliko uvjetovanosti donosimo u ovaj trenutak koji zajedno proživljavamo na Zemlji i koliko ima individualnih viđenja! Obično su rezultat toga neslaganje i nejedinstvo.

No, nismo uvijek bili takvi. U početku su sve svijesti bile istovjetne. Vladalo je čisto viđenje stvarnosti. Razlike su se pojavile s pogrešnim razmišljanjem i počeli smo stvarati svoje male svjetove. Babuji opisuje te naše svjetove kao otoke — otoke koji udaljavaju jedan od drugoga i od jedinstva, te vode individualnosti, izolaciji i življenju kojim upravlja ego.

Ego je, po svojoj prirodi, egocentričan i traži vlastiti opstanak. Najveći mu je strah uništenje njegova identiteta. Iz njegove perspektive čak je i fizička smrt poželjnija od smrti ega. Zaokupljen kontinuitetom svog postojanja, ego uvijek želi vidjeti sebe, kao da gleda u ogledalo kako bi se uvjerio da još uvijek postoji.

Kako ego može vidjeti sebe kad nema svog oblika? Odgovor je u tome da se ego identificira s poznatim stvarima koje su uočljive subjektivnom poznavatelju i nalaze se van njega. Pokazujući nešto što je izvanjsko, ego izjavljuje: "To sam ja!", i tada je zadovoljan. Tako se može poistovjetiti s umom, tijelom ili čak sa onim što je van ljudskog tijela, npr. s kulturom, jezikom, ukusom, imetkom itd.

Odgovarajući na jedno pismo, Babuji je jednom kazao: „Dobro je što ti je drago dobiti *darshanu* od *maha-purusha* (svetaca). Bolje bi bilo međutim da pokušaš imati *darshanu* od samog sebe.” Da bismo stekli *darshan* pravog Sebstva, moramo odbaciti lažne identitete koje je nakupio ego. No ego je jako vezan za te lažne identitete. Kada im se zaprijeti, on postaje agresivan. Zapitajte se kako se osjećate kada netko kritizira nešto što smatraste dijelom sebe - vašu vjeru, naciju, zajednicu, obitelj, itd. Snaga tog osjećaja znak je intenziteta identifikacije ega - maske koja pokriva pravi identitet.

Jaki ego razara jedinstvo. Ako radite u nekoj grupi, drugi će možda htjeti raditi stvari drugačije od vas. Ako ste previše identificirani s vlastitim idejama, konstruktivni prijedlozi drugih izgledat će vam kao osobne prijetnje. Zamislite da svi u grupi usvoje stil rada "ili po mome ili nikako!" Zamislite kakav bi tada bio rezultat! Različite perspektive su zdrave ako ostanemo fleksibilni i izbjegavamo borbe ega.

Egoističan stil postavlja prepreke Učiteljevom radu kako bi nas učinio kanalima božanske energije. Ako tijek božanske energije naiđe na otpor u nama, javlja se trenje. Fenomeni poput "trzanja" tijekom meditacije znak su otpora u sustavu.

*Da bismo stekli darshan pravog Sebstva,
moramo odbaciti lažne identitete koje je
nakupio ego.*

Ego i samskara su partneri. Samskare nastaju kada reagiramo emocionalno. Ego je reaktivni element u nama, koji pokreće stvaranje samskare. Zašto ego reagira? Reagira kada je jedna od njegovih identifikacija pojačana ili ugrožena. Ova se reakcija javlja u obliku 'sviđa mi se' ili 'ne sviđa mi se'. Pozitivna ili negativna emocija nastala u toj reakciji postaje tada utisak.

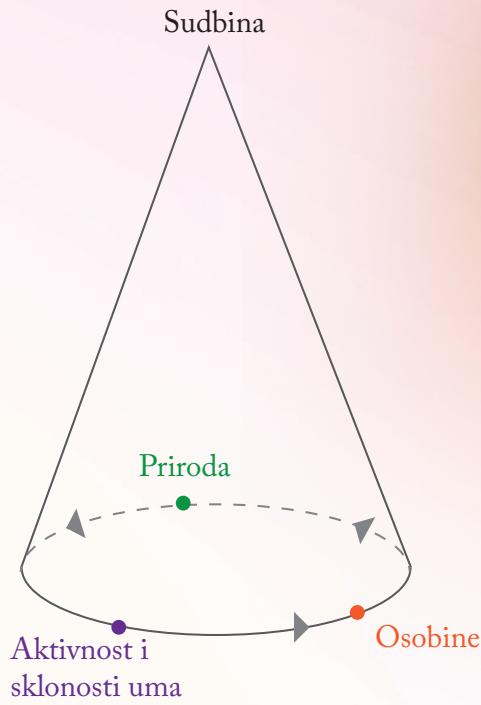
Sukladno tome, samskare određuju objekte s kojima se ego identificira. Ego i samskara, dakle, zajedno stvaraju mayu, te filtriraju našu percepciju i iskrivljuju našu viziju stvarnosti.

Individualne subbine izrastaju iz sjemena samskara zasađenog u tlo ega. Naše samskare stvaraju na` naših srca, a um djeluje kako bi ih ispunio. Djelovanje i sklonosti uma poznati su kao *vritti*. Naše *vritti* pak upravljaju našim *pravritti-ma* (sklonostima). Zajedno, *vritti* i *pravritti* pridaju našoj *prakriti* (prirodi) kvalitete triju *guna* — *sattve, rajas-a i tamas-a*.

Ovisno o osobinama naše prirode, mi stalno ponavljamo određene radnje. Gurman stalno odlazi u restorane. Surfer neprestano juri za valovima. Zaljubljenik u kino stalno ide u kino. Takve aktivnosti pridonose sakupljanju određenih vrsta samskara, koje su jedinstvene prirodi svake pojedine osobe. Iz jednog života u drugi, neprestana aktivnost i sakupljanje samskara definira sve jače našu prirodu. To smatramo sudbinom (*praradbha*).

Mi stvaramo svoje individualne subbine, ali postoji i božanska subbina - subbina koja se može ostvariti tek pošto smo razriješili svoje individualno stvorene svjetove i postigli vlastito individualno razrješenje (*pralaya*).

Individualne subbine izrastaju iz sjemena samskara zasađenog u tlo ega. Naše samskare stvaraju na` naših srca, a um djeluje kako bi ih ispunio. Djelovanje i sklonosti uma poznati su kao vritti. Naše vritti pak upravljaju našim pravritti-ma (sklonostima). Zajedno, vritti i pravritti pridaju našoj prakriti (prirodi) kvalitete triju guna — sattve, rajas-a i tamas-a.

To je bio razlog zbog kojega je veliki Rishi Patanjali ponudio put joge, kojim možemo negirati *vritti*-je koji bi u protivnom stvarali našu unaprijed određenu sudbinu i zadržali nas u vrtlogu maye. Iz istog razloga je Pujya Babuji osmislio metodu uklanjanja samskara koje održavaju naše *vritti*-je. *Chit vritti nirodh* je na neki način stanje joge. Punjenje naših *vritti*-ja nikada nam neće pomoći, zato je to a-yogya, a ne yoga (yoga).

Nažalost, ego je sklon braniti ono što je stvorio i identificirati se s *vritti*-ma, *pravritti*-ma, *prakriti* i *prarabdha*-om. To otežava promjenu. Voljeni je Chariji govorio da budala svoje pogreške prepoznaće samo unatrag, ako ih uopće prepozna; inteligentna osoba shvaća svoje pogreške dok ih čini; a mudra osoba unaprijed vidi greške i izbjegava ih.

Kako kategorizirati osobu koja vidi svoje pogreške, ali tvrdoglavu inzistira na tome da su njezini postupci ispravni? Kako se takva osoba može promijeniti? Kako ona može utjecati na svoju individualnu *pralayu* kada je toliko zauzeta jačanjem onoga što je stvorila? To je kao da se bakar pretvori u zlato; je li to uopće moguće? To možda objašnjava zašto se ne uspijevamo promijeniti. To može također objasniti zašto, u Babujijevom dijagramu od dvadeset i tri kruga, prstenovi ega podržavaju prstenove maye.

Sahaj Marg nam nudi unutarnji trening ovladavanja životnim stilom koji nam omogućuje obavljati plemenite zadatke, a da ne stvaramo samskare. Teret samskara lako je ukloniti. Dnevne nakupine samskara uklanjuju se tijekom večernjeg čišćenja. Prošle samskare iz ove inkarnacije čiste instruktori tijekom pojedinačnih sittinga. Samskare iz prošlih života uklanjuju se tijekom *bhandara*, tijekom grupnih satsangha, u fizičkoj prisutnosti Učitelja te, ako je abhyasi predan i dostigne *layavasthu*, u svakom trenutku.

Sprječavanje stvaranja samskara već je izazov. Izbjeći stvaranje utisaka dok živimo na ovom svijetu isto je kao izbjegći ugljenu prašinu u rudniku ugljena ili se ne smočiti hodajući po kišnoj oluji. Kišu ne možemo izbjegći, ali se od kiše možemo zaštititi kabanicom. Što može poslužiti kao "kabanica" za um i srce, kako bi ostali netaknuti čak i tijekom emocionalnih previranja? Zaštitno odijelo 'trajnog sjećanja' koje je *natopljeno ljubavlju prema Bogu*.

'Trajno sjećanje' jedini je mogući filter. Ono filtrira utiske prije nego oni zamute našu svijest. Svojim zaštitnim velom poniznosti, 'trajno sjećanje' filtrira ego i oslobođa nas učinaka pristranosti, tako da božanski cilj ostaje jasno pred nama. Kada naša percepcija ostane srcem uronjena u ljubav prema Stvoritelju, čak i svjetovno i iluzorno postaje božansko i izvanredno. Ako je Bog božanski, onda je i ono što on stvori božansko, jer su Izvor i rezultat jedno te isto. Sve postaje božansko.

S ljubavlju i poštovanjem,
Kamlesh

Povodom 122. godišnjice rođenja

PUJYA SHRI BABUJI MAHARAJ

29. i 30. travnja, 1. svibnja 2022

heartfulness™
advancing in love

